

Tid foreslog, tænkes de 5 af Konstruktion som Fortunfortet og til en Pris af 500,000 Kr. pr. Styk, og de resterende 5 Forter tænkes som Forpostværker til Fodfolk til en Pris af 100,000 Kr. pr. Styk. Det var altsaa den Gang beregnet til i alt 3 Mill. Kr., men med de Stigninger, der siden har fundet Sted med Hensyn til Arbejdspriser og Materielpriser, vil et saadant Anlæg koste ca. 4 Mill. Kr.

Uagtet Styrkeforskellen mellem de af General Kühnel foreslaaede Værker og de af Komiteen tilbudte Feltbefæstningsanlæg er betydelig og vel maa antages nogenlunde at kunne maales ved Prisforskellen, saa mener Generalen dog ikke en Gang ved Gennemførelsen af sit Forslag at kunne opnaa fuldt tilfredsstillende Forhold, idet Skudfeltet paa den østlige Del af Linien begrænses ved de foran liggende Skove, ligesom Tanken om et afgørende Forsvar i den nye Linie vanskelig kan forenes med en Etablering af en Oversvømmelse i kort Afstand fra denne Linie eller bag denne Linie.

Historien om Hullet i Nordfronten gør man derfor klogt i at opgive, thi Sandheden er, at de derværende faste Værker ligger for nær ved tæt bebyggede Dele af København. Der er jo een Fortrække, og Paastanden om Sikring mod Bombardement for 1/2 Mill. Kr. er meget uholdbar. For denne Sum kan vi maaske opnaa en kort Tidsfrist, der under visse Forhold vel kan være de Penge værd, men en fast Stilling til at modstaa et Bombardement af en Fjende, der er kommet i Land og har forsynet sig med Belejringsskyts, rækker disse Anlæg selvfølgelig ikke til.

Af de Udtalelser, der er fremkommet, har man jo faaet det Indtryk, at der kun er eet Sted, hvor Københavns Befæstning var saarbar, og hvorfra man nærede Frygt for et Bombardement, der kunde true Hovedstaden, og det var fra Fæstningens Nordfront. Men herom har General Kühnel en anden Mening. Han gør nemlig opmærksom paa, at saa længe Søbefæstningen ikke er i Orden — og det er den ikke endnu —, kan København bombarderes fra Søsiden med stor Virkning, og han fremhæver tillige en meget væsentlig Mangel ved Københavns Befæstning, nemlig Sydfronten: Amager.

Jeg gør opmærksom paa, at Rigsdagen jo for nogle faa Aar siden har bevilget et Beløb af nogle og tredive Millioner Kroner til Befæstningsanlæg, og at dette Ministerium har faaet den Opgave — hvad det ogsaa har søgt loyalt at udføre — at opføre de

Værker, der er vedtagne ved Lov for 3 Aar siden. Hele Summen hertil er beregnet til 31 1/2 Mill. Kr., og hertil kommer endvidere 2 1/2 Mill. Kr., som Rigsdagen har bevilget til Garnisonsordning, den Garnisonsordning, der nu er tilvejebragt. Det forekommer mig, at det er en stor Illusion, at der ved denne halve Million, som den frivillige Indsamling har tilbudt, efter at Rigsdagen har anvendt nogle og tredive Millioner, skulde kunne skabes Betingelser for at beskytte København paa en saadan Maade, at man kan være sikker paa, at der ikke skal blive udgydt det Blod og ødelagt de Menneskeliv, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen) talte om. Et saadant Anlæg kan have øjeblikkelig Betydning, det kan hindre et pludseligt Overfald nogle faa Dage, men jeg tror ikke, at nogen Feltherre vil tro paa, at disse løse Anlæg, der som Feltbefæstningsanlæg kunde anlægges for 1/2 Mill. Kr., skal være i Stand til at sikre København.

Men selv om Lederne for Indsamlingen har begyndt forkert paa denne Sag og har sendt Mænd ud, som ikke har haft den nødvendige Fuldmagt — hvad jeg nu erfarer til min Forbavselse efter den Maade, hvorpaa de er optraadt —, kan jeg kun glæde mig over, at der overalt i Landet har vist sig en saa stor Offervillighed af Mænd og Kvinder, der sikkert ikke har ofret deres Penge i politisk Øjemed og selvfølgelig ikke har tænkt, at disse skulde benyttes til en politisk Aktion mod Ministeriet. Jeg har den største Respekt og Højagtelse for disse Mennesker, og jeg mener, at jeg har stillet mig i en venlig Kontakt til disse Mænd og Kvinder, naar jeg har lovet dem at modtage deres Gave til Styrkelse af Sø- og Kystforsvaret, kun ikke til faste Anlæg, thi saadanne kan kun Regering og Rigsdag vedtage, dem kan private Indsamlere ikke diktere nogen Regering. Der er kun een Regering ad Gangen i hvert Land, og private Indsamlere kan ikke komme til Regeringen og diktere og foreskrive den: Her har vi saa og saa mange Midler, men vi forlanger dem anvendt i et vist bestemt Øjemed. Hvor længe Indsamlingen vil vare, kender jeg intet til. Jeg har antaget, at den var sin Afslutning nær, at dømme efter, som Situationen foreligger, men der er i hvert Fald en Mulighed for, at der ikke er tilvejebragt saa mange Midler, som ønskes stillet Forsvarsministeren i Udsigt.

Jeg har her gjort Rede for Sagens Stilling og min Opfattelse deraf, og jeg